

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D. a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Lapertas, a.s.**, DIČ: CZ27701468
sídlem Vídeňská 183/124, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2018, čj. 36467/18/5300-21444-700333

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Platebním výměrem ze dne 1. 3. 2017 vyměřil Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (dále též „finanční úřad“) žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2015 ve výši 18 688 Kč. Platebním výměrem ze dne 1. 3. 2017 vyměřil finanční úřad žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2015 ve výši 3 146 Kč. Platebním výměrem ze dne 10. 5. 2017 vyměřil finanční úřad žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací

období květen 2015 ve výši 20 827 Kč. Platebním výměrem ze dne 1. 3. 2017 vyměřil finanční úřad žalobci daň z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2015 ve výši 51 262 Kč. Ve všech výše uvedených případech neuznal finanční úřad některé nároky žalobce na odpočet DPH. Za zdaňovací období březen 2015 neuznal finanční úřad pořízení pohonných hmot od dodavatele CCS Česká společnost pro platební karty s. r. o., DIČ: CZ27916693 (dále jen „CCS“) a pořízení movitých věcí od dodavatele N14 s. r. o., DIČ: CZ02836980 (dále jen „N14“). V důsledku toho neuznal finanční úřad odpočet daně v částce 16 690 Kč. Za zdaňovací období duben 2015 neuznal finanční úřad použití přijatého plnění od společnosti Caliber Cars, s. r. o., DIČ: CZ28332822 (dále jen „Caliber Cars“) spočívající v opravě vozidla Chevrolet Camaro, VIN: X (dále jen „Chevrolet Camaro“). V důsledku toho neuznal finanční úřad odpočet daně v částce 2 566 Kč. Za zdaňovací období květen 2015 neuznal finanční úřad zdanitelné plnění od dodavatele STK BRNO s. r. o., DIČ: CZ26294982 (dále jen „STK BRNO“) za měření emisí a technickou prohlídku vozidla Chevrolet Camaro, přijaté plnění od dodavatele CITYHotelBrno, DIČ: CZ63471841 za ubytování osoby M. G., přijaté plnění od dodavatele ITS akciová společnost, DIČ: CZ14889811 (dále jen „ITS“) za opravu mobilního telefonu a přijaté plnění od dodavatele C. N., DIČ: CZ6204291115 za pořízenou službu rámování. Za zdaňovací období květen 2015 dále finanční úřad neuznal zdanitelné plnění od různých dodavatelů, předmětem kterých byly pohonné hmoty, náplně do vozidel a mytí vozidel. V důsledku toho neuznal finanční úřad za zdaňovací období květen 2015 odpočet daně v částce 20 682 Kč. Za zdaňovací období červen 2015 neuznal finanční úřad pořízení pohonných hmot od dodavatele CCS a uplatnění odpočtu daně dle dokladu o přijaté platbě od dodavatele Scuderia Praha a.s., DIČ: CZ25107640 (dále jen „Scuderia“), za prodloužení záruky vozidla Ferrari 458 Spider, RZ: X (dále jen „Ferrari“). V důsledku toho neuznal finanční úřad odpočet daně v částce 47 019 Kč. Důvodem pro neuznání všech výše uvedených nároků bylo, že žalobce neprokázal použití přijatých zdanitelných plnění v rámci své ekonomické činnosti a nesplnil tak podmínky pro uplatnění a přiznání nároku na odpočet ve smyslu § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., zákon o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“).

2. Odvolání žalobce proti citovaným rozhodnutím zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 19. 10. 2018.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť spočívá na nesprávném zjištění skutečností potřebných pro správu daně a jejich nesprávném hodnocení. Správce daně podle něj vyžaduje nesmyslně podrobné vedení evidence jízd, které nemá pro žalobce z ekonomického hlediska žádný smysl a sloužila by výhradně jen pro potřeby prokázání výdajů v daňovém řízení. Tím žalovaný porušuje zásady přiměřenosti a ekonomie daňového procesu. To vnáší do systému správy daní buď extrémní zatížení (dokumentace veškeré činnosti), nebo extrémní nejistotu (neschopnost správci daně cokoliv prokázat). K nároku na odpočet za pořízené pohonné hmoty žalovaný vyžaduje absolutně přesné vedení evidencí a z minoritních formálních nesrovnalostí vyvozuje dalekosáhlé závěry. Popírá tak možnost lidské chyby, která by měla být v přiměřeném měřítku akceptovatelná. I zjišťování a prokazování skutečného stavu musí mít a má své meze. Žalovaný dle žalobce opakovaně vznáší nekonkrétní pochybnosti a požaduje jejich odstranění a předložení dalších a dalších důkazních prostředků. V souvislosti s tím také

žalovaný nepřipustně odepřel nárok na odpočet zdanitelného plnění – oprava vozidla Chevrolet Camaro a zdanitelného plnění – měření emisí a technická prohlídka uvedeného vozidla od dodavatele STK BRNO.

4. K pořízeným mobilním telefonům od dodavatele N14 žalobce uvádí, že je měl evidované ve svém majetku, což žalovaný nezpochybňuje. Identifikaci konkrétních mobilních telefonů a konkrétních zaměstnanců, kteří tyto užívají, považuje žalobce za nepřiměřené. Jediným důvodem, pro který dle žalobce přistoupil žalovaný k odepření nároku na odpočet, byla skutečnost, že žalobce pořídil mobilní telefony od osoby spojené. Požadavek na předložení dodacích, platebních a záručních podmínek přesahuje dle žalobce zákonný rámec.
5. K nároku na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění – ubytovací služby poskytnuté dodavatelem CITYHotelBrno uvádí, že tento poskytovatel neposkytuje své služby žalobci dlouhodobě a pravidelně. Nahodilé (jednorázové) poskytnutí služby může trvat i několik měsíců. Rozsáhlé prokazování nároku na odpočet daně v částce 1 071,10 Kč navíc považuje žalobce za nezákonné.
6. K nároku na odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění za opravu telefonu Apple od dodavatele ITS žalobce uvádí, že prokázal, že telefon je evidován v jeho majetku a byl dán k opravě. Uvedl také jméno osoby, která telefon užívala. K nároku na odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění od dodavatele C. N. požadoval žalovaný další důkazní prostředky, i když žalobce již plnění prokázal. Konečně k nároku na odpočet daně z platby dodavateli Scuderia za prodloužení záruky u vozu FERRARI 458 Spider, RZ: X, uvádí žalobce, že v odvolání sdělil, že se jednalo o prodloužení záruky vozidla o 2 roky (2015 - 2017). Jako důkaz navrhl svědeckou výpověď statutárního zástupce žalobce, přičemž pokud tento návrh nebyl žalovanému jasný, měl vyzvat žalobce k jeho upřesnění.

III. Argumentace žalovaného

7. Žalovaný navrhuje podanou žalobou zamítnout, odkazuje na napadené rozhodnutí a argumentuje ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba **není důvodná**.
9. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
10. Skutkový stav nastínil soud výše ve vymezení věci. Skutkové odlišnosti jednotlivých nároků na odpočet budou uvedeny vždy ke konkrétnímu zdaňovacímu období níže. Na úvod je vhodné připomenout, že zdejší soud se již věcně zabýval třemi žalobami, jež se týkaly žalobcových odpočtů DPH za dřívější zdaňovací období. Soud ve všech případech žalobu zamítl, neboť se neztotožnil s žalobcovými námitkami proti postupu a závěrům daňové správy (srov. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2019 čj. 30 Af 64/2017 - 61, zejména body 25-28 a 34, ze dne 20. 11. 2019, čj. 30 Af 74/2017 - 56, zejména body 11, 13, 14 a 16 a ze dne 16. 12. 2020, čj. 30 Af 66/2018 - 57, zejména body 8-11). Tak je tomu i v tomto případě, ostatně i žalobní argumentace je k některým odpočtům obdobná.

11. Nejdříve se soud vyjádří k otázce přijatého zdanitelného plnění – pohonných hmot od dodavatele CCS za zdaňovací období březen 2015 a červen 2015, a dále za květen 2015, kde se kromě pohonných hmot jednalo též o mytí a náplně do vozidel, důvody neuznání odpočtu jsou však obdobné. Žalobce uplatnil nárok na odpočet daně, přičemž k tomu přiložil souhrnný daňový doklad. Řádně doručenými výzvami požadoval finanční úřad doložení dalších důkazů k prokázání, že předmětná plnění žalobce použil pro svou ekonomickou činnost. Žalobce však žádné další důkazy nepředložil (zejména chyběly knihy jízd, cestovní příkazy, příkazy k jízdě a evidence provozu motorových vozidel). Knihy jízd předložil žalobce až v odvolacím řízení, přičemž žalovaný na ně reagoval. Dospěl přitom k závěru, že vykazují značné rozpory. Například z nich plyne, že různá vozidla měla ve stejný čas na různých místech řídit stejná osoba. Rovněž z nich lze vyčíst, že stejné vozidlo mělo být v jeden čas na dvou různých místech. V jiných případech zase neodpovídají ujeté kilometry nebo čas trasy. Tyto rozpory nejsou ojedinělým nedopatřením, neboť předložené knihy jízd jich obsahují celou řadu. Soud považuje za nadbytečné zjištěné nesrovnalosti podrobně rozepisovat, neboť jsou uvedeny v bodech 34-50 napadeného rozhodnutí. Žalobce zároveň nepochybně, že by předložené knihy jízd tyto rozpory nevykazovaly. Za takové situace nelze přisvědčit žalobci, že by požadavky žalovaného či finančního úřadu na vedení evidence byly jakkoli přehnané. Soud nepochybně souhlasí s tím, že lidská chyba je v jistém měřítku akceptovatelná. To však zcela evidentně není případ žalobce, neboť jím předložené doklady obsahují zásadní a opakující se nesrovnalosti. Nároky finanční správy rozhodně nelze označit za jakkoliv přemrštěné. Nelze přehlédnout, že žalobce v knize jízd používá vždy velmi obecný důvod jízdy a obecné označení adresy, přičemž ani při této obecnosti není schopen dodržet souladnost vykazovaných údajů. Žalovaný a finanční úřad jednoznačně prokázali existenci vážných a důvodných pochybností o použití předmětných přijatých zdanitelných plnění k ekonomické činnosti žalobce podle § 92 odst. 5 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.
12. Soud připomíná, že rozporná evidence údajů v knize jízd není ojedinělou chybou v jinak bezvadné evidenci žalobce. Tyto zásadní rozpory vykazovala jeho evidence knih jízd i v předcházejících zdaňovacích obdobích, k čemuž se zdejší soud již dříve vyslovil ve výše uvedených rozsudcích.
13. Plnění od dodavatele N14 mělo spočívat v dodání movitých věcí (3x mobilní telefon Apple iPhone, 1x router Apple AirPort Extreme, 1x rozbočovač Ovisling WI-5460AP) o celkové hodnotě 24 559,08 Kč, přičemž žalobce uplatnil nárok na odpočet daně ve výši 5 157,41 Kč. Žalobce unesl primární důkazní břemeno podle § 92 odst. 3 daňového řádu, neboť doložil dodací list, protokol o zařazení majetku a předávací protokol. Finanční úřad však vyjádřil kvalifikované pochybnosti ve vztahu k předmětnému plnění. Tyto pochybnosti plynuly zejména z toho, že žalobce byl personálně propojen se společností N14, a zároveň předmětné věci, které od této společnosti nakoupil, na ni dříve sám převedl. Také panovaly pochybnosti ohledně úhrady či záručních podmínek dodaných věcí. Finanční úřad vyzval žalobce k prokázání úhrady dokladu na dodané movité věci a k předložení soupisu telefonů, které měl žalobce ve svém majetku v řešeném zdaňovacím období, a to včetně identifikace osob, kterým byly přiděleny. Žalobce uvedené neprokázal a požadované doklady nedodal. V této souvislosti tak nelze mluvit o přehnané aktivitě finančního úřadu a jeho snaze prokazovat každou maličkost. Námitka žalobce, že jediným důvodem pro odepření nároku na odpočet byla cena movitých věcí a převod mezi spojenými osobami, je nedůvodná. Tyto skutečnosti vzbudily ve finančním úřadu

důvodné pochybnosti o předmětném plnění. K odepření nároku na odpočet však finanční úřad přistoupil z toho důvodu, že žalobce neprokázal, že uvedené movité věci od dodavatele N14 použil pro svou ekonomickou činnost ve smyslu § 72 zákona o DPH.

14. Za zdaňovací období duben 2015 odepřel finanční úřad žalobci nárok na odpočet DPH ze zdanitelného plnění - oprava vozidla Chevrolet Camaro od dodavatele Caliber Cars. Žalobce totiž v řízení dle finančního úřadu neprokázal, že uvedené vozidlo používal výhradně pro svou ekonomickou činnost podle § 72 zákona o DPH. Z výzvy finančního úřadu ze dne 21. 7. 2016, č. j. 3300528/16/3002-60564-711181 vyplývá, že žalobce vyzval k doložení dalších důkazů za účelem prokázání, že vozidlo Chevrolet Camaro využíval skutečně pro svou ekonomickou činnost. Žalobcem předložená kniha jízd vykazovala značné rozpory, jak soud blíže rozvedl v bodě 11 tohoto rozsudku a žalovaný v bodech 34-50 napadeného rozhodnutí. Žádné další důkazy však žalobce nepředložil. Za jiných skutkových okolností by soud dal žalobci za pravdu v tom, že řádně vyplněná kniha jízd dostatečně prokazuje používání vozidla pro ekonomickou činnost. Výjimečné a drobné chyby v takové knize jízd by nemohly odůvodnit pochybnost finančního úřadu. Žalobce je však ve zcela jiné situaci, jak soud vysvětlil výše. Soud tak v případě žalobce souhlasí, že finanční úřad se nemohl spokojit pouze s knihou jízd žalobce. Jeho postup byl zákonný a do důkazní nouze se žalobce dostal sám svým zaviněním. Ze stejného důvodu pak finanční úřad odepřel žalobci nárok na odpočet DPH ze zdanitelného plnění - měření emisí a technickou prohlídku vozidla Chevrolet Camaro od dodavatele STK BRNO za zdaňovací období květen 2015. Nelze souhlasit se žalobcem v tom, že napadené rozhodnutí odůvodnil žalovaný zjištěnými skutečnostmi v předchozích zdaňovacích obdobích. Tyto skutečnosti vyvolaly prvotní pochybnosti, které se prohloubily zejména neprůkaznými knihami jízd a absencí dalších důkazů.
15. Žalobce uplatnil nárok na odpočet DPH ze zdanitelného plnění - ubytování osoby jménem G., a to na dobu 60 lůžkonocí od společnosti CITYHotelBrno, která má sídlo na stejné adrese, jako žalobce. Z předložených faktur a hotelového účtu vyplynulo, že ubytováním měla být osoba jménem G. na dobu 50 lůžkonocí. Nebylo tak jednoznačně možné identifikovat osobu jménem G. a zároveň vznikl rozpor mezi tvrzenou dobou ubytování a dobou deklarovanou na předložených dokladech. Žalobce k výzvě finančního úřadu pouze doplnil křestní jméno osoby G. a dále sdělil, že tato osoba poskytovala žalobci příležitostné stavební konzultace. K pochybnostem finančního úřadu však žalobce jednak blíže neidentifikoval osobu jménem M. G. (například uvedením data narození, bydliště, kontaktu apod.), jednak nepředložil žádné důkazy o tom, že tato osoba poskytovala žalobci jakékoliv konzultace. Žalobce tak i v tomto případě neunesl důkazní břemeno a neprokázal, že uvedené zdanitelné plnění použil pro svou ekonomickou činnost ve smyslu § 72 zákona o DPH. Nahodilost poskytovaných služeb byla pro posouzení věci irelevantní. Pro uznání nároku na odpočet je důležité, aby daňový subjekt jednoznačně prokázal, že zdanitelné plnění použil pro svou ekonomickou činnost. Prokázání toho, že plnění skutečně bylo poskytnuto, je tak prvním krokem. Samo o sobě však nemůže postačovat k tomu, aby byl nárok na odpočet z takového plnění uznán, jak soud výše zdůvodnil.
16. Pokud jde o zdanitelné plnění - oprava mobilního telefonu od dodavatele ITS, i zde je námitka žalobce nedůvodná. Žalobce doložil doklady k opravě mobilního telefonu Apple a splnil tak svou primární důkazní povinnost. Pochybnosti finančního úřadu směřovaly k tomu, zda má uvedený mobilní telefon žalobce evidován v majetku, a pokud ano, jaké

osobě byl přidělen k užívání. K výzvě finančního úřadu ze dne 30. 9. 2016 zaslal žalobce svou odpověď ze dne 26. 10. 2016, v níž pouze uvedl, že předmětný mobilní telefon je v jeho majetku evidován pod č. HM8000000204, aniž by sdělil jméno osoby, která telefon užívala. Žádný důkaz k prokázání svého tvrzení nedodal. Správce daně měl z jiných řízení k dispozici majetkovou evidenci žalobce ke dni 30. 9. 2014, která však uvedené evidenční číslo neobsahovala. Teprve v odvolání žalobce vysvětlil, že telefon evidoval pod dvěma čísly (před výměnou a po výměně), přičemž uvedené evidenční číslo je z doby pozdější než evidence, kterou má k dispozici správce daně. Tentokrát žalobce udal i jméno uživatelky, důkazy však opět nepředložil žádné (zejména nedoložil majetkovou evidenci, v níž by byl telefon pod novým číslem zanesen). Soud tak konstatuje, že jsou-li důvodné pochybnosti, zda věc spadá do majetku daňového subjektu, jistě se nelze spokojit s pouhým tvrzením tohoto subjektu, že věc do jeho majetku spadá. Soud uzavírá, že i k tomuto plnění žalobce neprokázal, že předmětný mobilní telefon používal pro svou ekonomickou činnost ve smyslu § 72 zákona o DPH. Nelze tak uznat nárok na odpočet DPH za opravu takové věci.

17. Finanční úřad také žalobci odepřel nárok na odpočet DPH ze zdanitelného plnění – služba rámování od dodavatele C. N. Žalobce v průběhu daňového řízení předložil finančnímu úřadu k uvedenému nároku výdajový pokladní doklad a paragon. V obou těchto dokladech je jako předmět plnění uvedeno „rámování“. K již zmíněné výzvě finančního úřadu ze dne 30. 9. 2016 žalobce pouze konstatoval, že uvedená věc byla použita v provozovně žalobce na adrese Václavská 6, Brno. Pokud tak žalobce uvádí, že poskytl finančnímu úřadu zcela dostatečné vysvětlení, které i prokázal, soud tomu nepřisvědčil. Kromě toho, že žalobce sám neprokázal použití uvedeného plnění ke své ekonomické činnosti, pokusil se uvedené skutečnosti neúspěšně ověřit finanční úřad místním šetřením. Žalobce přitom nezpochybňuje, že při místním šetření na adrese Václavská 6 nepustil úředníky finanční správy do budovy.
18. Správce daně také neuznal nárok na odpočet DPH za zdanitelné plnění od dodavatele Scuderia, které mělo spočívat v prodloužení záruky „4 + 5“. Finanční úřad vyzval žalobce výzvou ze dne 5. 10. 2016, č. j. 4040363/16/3002-60564-711181 aby prokázal, co bylo předmětem prodloužení záruky. Finančnímu úřadu vznikly pochybnosti z toho důvodu, že žalobce zakoupil vozidlo Ferrari u jiného subjektu než Scuderia. Nebylo tak zřejmé, zda je společnost Scuderia oprávněna prodloužit záruku na uvedené vozidlo. K odstranění této pochybnosti byl žalobce vyzván uvedenou výzvou finančního úřadu, přičemž na ni nereagoval. Následně v odvolání proti platebnímu výměru uvedl, že navrhuje jako důkaz svědeckou výpověď statutárního zástupce. Nelze vytýkat žalovanému, že takto neurčitý důkazní návrh neprovedl. Finanční úřad kvalifikovaně vyjádřil své pochybnosti ve vztahu k tomuto zdanitelnému plnění, důkazní břemeno tedy přešlo na žalobce. Ten měl na podporu svých tvrzení předložit další důkazy. Žalobce však ve svém návrhu neoznačil konkrétního statutárního zástupce, jehož výslech má být proveden. Neoznačil ani subjekt, ve kterém má tento statutární zástupce působit. V neposlední řadě ani neoznačil, o jakých skutečnostech může tento statutární zástupce vypovědět. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 7. 2008, č. j. 8 Afs 70/2007 - 102, navrhne-li daňový subjekt k prokázání svého tvrzení provedení důkazu, musí důkazní prostředek dostatečně identifikovat. Možnost správce daně vyhledat (a následně provést) důkazní prostředek navržený daňovým subjektem je limitována poskytnutými údaji. Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že navrhuje-li daňový subjekt výslech svědka, musí jej jednak přesně označit a zásadně musí uvést, co má být jeho výpovědi prokázáno ve vztahu k předmětu

daňového řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2004, č. j. 3 Afs 1/2003 - 101). Tuto vadu žalobce nezhojil ani v podané žalobě, neboť sice uvedl, že má jít o statutárního zástupce společnosti Scuderia, ovšem bez uvedení konkrétního jména a případně skutečností, ke kterým by tato osoba vypovídala. Soud tak konstatuje, že žalobce i zde neunesl své důkazní břemeno.

19. Soud nepřisvědčil souhrnné námitce žalobce, že žalovaný opakovaně vznáší nekonkrétní pochybnosti a požaduje jejich odstranění. Po přezkoumání věci je zřejmé, že finanční úřad a žalovaný vyjadřovali konkrétní pochybnosti ke konkrétním plněním. Žalobce v mnoha případech na výzvy k prokázání skutečností ani nereagoval. Soud neshledal v postupu žalovaného ani porušení zásady přiměřenosti. Žalobce si tuto zásadu mylně vykládá tak, že finanční úřad má v souladu s touto zásadou přecházet rozpory v daňových evidencích a nepodrobovat doložené daňové doklady podrobné analýze. Tak tomu ovšem není.
20. Na závěr soud shrnuje, že prokazování nároku na odpočet daně má vždy dvě roviny. V první řadě rovinu formální, v rámci které se předkládají příslušné daňové doklady. V druhé řadě pak rovinu materiální či skutkovou, která se týká uskutečnění tvrzeného daňového plnění. Aby mohl být nárok na odpočet daně přiznán, je nutné kromě předložení daňových dokladů také vyvrátit pochybnosti správce daně (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2005, č. j. 5 Afs 188/2004 - 63, a ze dne 14. 8. 2014, č. j. 2 Afs 86/2014 - 62). Na základě všeho výše uvedeného soud uzavírá, že žalobce neunesl důkazní břemeno ke všem výše uvedeným zdanitelným plněním a neprokázal, že předmětná plnění použil v rámci své ekonomické činnosti, resp. neprokázal, že se uskutečnila v souladu s předloženými daňovými doklady. Žalovaný tak správně dospěl k závěru, že žalobce nesplnil podmínku pro oprávněné uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty podle § 72 zákona o DPH.

V. Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. 1. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl předsedou senátu Mgr. Milanem Procházkou ve věci

žalobce: **Lapertas, a.s.**, DIČ: CZ27701468
sídlem Vídeňská 183/124, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2018,
čj. 36467/18/5300-21444-700333, o opravě rozsudku

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2020, čj. 30 Af 99/2018 - 44, se opravuje tak, že správné datum vydání rozsudku je 28. 1. 2021.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně vydal dne 28. 1. 2021 rozsudek čj. 30 Af 99/2018 - 44, kterým zamítl žalobu ve výše uvedené věci. Na rozsudku je uvedeno datum vydání 28. 1. 2020, ve skutečnosti však byl vydán dne 28. 1. 2021.

Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), opraví předseda senátu v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a v počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti (přičemž podle § 55 odst. 5 s. ř. s. platí totéž přiměřeně i pro usnesení). Týká-li se oprava výroku, vydá o tom předseda senátu opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Opravit lze pouze nesprávnost, která je každému zřejmá z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně z jiných souvislostí, a proti opravnému usnesení je přípustná samostatná kasační stížnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS).

Soud naznal, že k nesprávnému uvedení data vydání napadeného rozhodnutí došlo a tato chyba je zjevná z obsahu spisu. Jde o evidentní písařskou chybu, kdy nedopatřením byl v datu ponechán předchozí kalendářní rok. Z těchto důvodů přistoupil Krajský soud v Brně k opravě rozsudku tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. 3. 2021

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu